

FÉLJÉTEK AZ URAT!

5Mózes 6,1-2.

Kedves Testvérek!

1.

Ezek a törvények, parancsok és rendelkezések, amelykről azt mondta Istenünk, az Örök-kévaló, hogy ezekre tanítsalak benneteket. Ezekhez igazítsátok az életeteket azon a földön, amelyre bementek, hogy birtokba vegyétek. ^{5Móz. 6,1.} Amikor először elhangoztak Mózesnek ezek a szavai, akkor Izráel népe az ígéret földjének határán állt. Életük óriási lépése előtt álltak, birtokba kellett venniük azt a földet, amit Isten nekik ígért, számukra készített el. Önmagában érdekes az, hogy Isten népe nem kapja tálcán az ígéret földjét. Nem hullik ez a föld az ölükbe csak úgy harc nélkül, nem kapják meg minden ellenségtől mentesen. Nekik is tenniük kell azért, hogy az ígéret ne maradjon csak ígéret.

De vigyázzunk! Ez bibliai rész nem „*a segíts magadon Isten is megsegít*” elvének igazolása. Sokan abban a tévedésben élnek, amikor azt gondolják, hogy ez az elv a Bibliából ered. Valóban vannak szólásaink és közmondásaink, amelyeknek bibliai gyökerük van, de ez a mondat nagyon messze áll a Bibliától, mint Makó Jeruzsálemtől! Mert ez a mondat azt sugallja, hogy Isten csak azokat segíti meg, akik először maguk próbálnak valamit tenni saját ügyükért. Mintha az ember képes volna önmagán segíteni, és az Isten már csak ahhoz kell, hogy egy kicsit lendítsen az általunk elkezdett dolgon. De nem abból születnek a legnagyobb sületlenségek az életünkben, amikor magunk vesszük kezünkbe a sorsunkat, és hitetlenül, a magunk kevéske bölcsességére támaszkodva akarjuk megoldani életünk problémáit?

A Biblia, így ez az igeszakasz is egészen más tanít! Amikor Mózesen keresztül Isten harcra buzdítja Izráelt azért a földért, amit megígért a számukra, akkor nem arra buzdítja őket, hogy segítsenek magukon, hogy azután megtapasztalják Isten segítségét. Ellenkezőleg! Mózes valójában a hűség, a hit és a bizalom leckéjére tanítja őket! Arra, hogy higgyék el, hogy a mindennapok küzdelmeiben is Istenük erejére támaszkodva érhetnek el győzelmeket!

Mózes arról a titokról beszél, amit jó lenne végre nekünk is megtanulnunk, hogy győzelmek kulcsa nem emberi képességeinkben, rátermettségekben, bölcsen kimunkált stratégiáinkban, jól hasznosított erőforrásainkban vannak, hanem abban, hogy mennyire *igazodik az életünk* Isten törvényeihez, parancsaihoz és rendelkezéseihez. Izráelnek a Kánaán

Féljétek az Urat! | 5Mózes 6,1-2.

földjéért vívott harcokban ezt kell mindvégig szem előtt tartaniuk, csak így lehet övék az ígéret földje! Mert egyedül hit által, egyedül kegyelemből lehet övék az ígéret földje!

Sokszor mondták már nekem: *jó neked, mert olyan erős a hited*. De az igazság az, hogy az én hitem semmivel sem erősebb másokénál! Az az erős, Akiben és Akinek hiszek! A hitem attól erős, és annyira erős, amennyire az Isten erején nyugodhat! ^{1Kor. 2,5} És hogy hitünk Isten erején nyugodhasson, mi sem tehetünk mást, mint azt, amire Mózes biztatta Isten népét: **Féld Istenedet, az Urat, és tartsd meg minden rendelkezését és parancsolatát, amelyeket én parancsolok neked, te magad, a fiad és unokád, életed minden napján, hogy hosszú ideig élhess.** ^{5Móz. 6,2.} De lássuk, hogy mire is akar tanítani ma bennünket az Úr, ezeken a szavakon keresztül!

2. Isten egyedülállóan hatalmas Úr!

Az ígéret földjének határán álló népet tehát először arra biztatja Isten, hogy: **féljék Őt**. Mózes szerint az *istenfélelem* lesz az, amire először szükségük lesz a győzelmekhez, ha belépnek a pogány istenektől hemzsegő, zűrzavaros hitekben, nézetekben és elvekben kavargó, és az Úr adta erkölcsi rendtől egészen eltérő rendetlenségben élő népek világába.

Isten figyelmeztető szava nekünk is szól, hiszen a mi világunk nagyon hasonlít az akkori Kánaán földjére! E világ kánaáni-valósága éppolyan kihívások elé állít bennünket, mint egykor Izráelt! Mert ahogy akkor Izráelnek, nekünk is tudatában kell lennünk annak, hogy Isten, akihez tartozunk és akinek a népe vagyunk, nem akárki és nem akármilyen, hanem hatalmas és egyedüli Úr! Az *egyedüli* itt azt jelenti, hogy páratlan, semmihez, és senkihez sem hasonlíthatóan különleges!

Mert Neki valódi hatalma van, nem úgy, mint az emberkéz alkotta, hamis isteneknek. Neki olyan mérhetetlen az ereje, hogy szájának leheletével, fenséges jelenlétével is képes eltörölni mindent, ami, és aki csak akarátának és személyének ellene áll! ^{2Thessz. 2,8.} Isten olyan dicsőséges és szent, aki előtt senki meg nem állhat úgy, hogy ne roppanna össze személyének tisztasága és ragyogása előtt! ^{Ézs. 6.; Jel. 1.}

3. Félni Őt, de mégsem félni tőle.

Istent félni, mégsem azt jelenti, hogy félnünk kellene tőle. Ez az egyedülállóan hatalmas Isten Krisztusban a lehető legközelebb lépett hozzánk. Emberré lett, felvállalta az emberlét nehézségeit, az életét adta értünk, miattunk és helyettünk. Az, aki Krisztusban találkozik a félelmetesen szent és hatalmas Istennel, annak nem kell rettegnie és tartania Tőle, mert Krisztusban Isten végtelen atyai szeretetével és irgalmával találkozunk.

Féld Istenedet, az Urat! – bíztat bennünket mai igénk. Hogy lehet nem félni Istentől, miközben félnünk kell Őt? Nincsen ebben valami ellentmondás? Nincsen, ha megértjük mennyire mást jelent félni valakitől vagy félni valakit. És ez nem csak játék a szavakkal! *Félni valakitől* azt jelenti, hogy az, akitől félek, olyan hatalommal bír felettem, hogy ereje rettegéssel tölt el. Nem merek tenni semmit, mert megbénít a tőle való félelem. De *félni valakit* azt jelenti, hogy mindennél jobban tisztetelem őt, mert másik valóban tiszteletre méltó, és az iránta való mély tisztelet az, ami visszatart attól, hogy valami olyat tegyek, amivel megbántom őt. Erre figyelmeztette tanítványait egy 15. századi misztikus teológus is, aki ezt írta: »*Annak okáért a mi tisztos Urunk azt óhajtja, hogy otthonosan érezzük magunkat nála... (...) De óvakodjunk attól, hogy félvállról vegyük ezt az otthonosságot, és megfélelkezzünk a tiszteletről.*« Norwich-i Julian

3. Félni Őt azt is jelenti, hogy tartok Tőle

Mert valóban, bár nem félnünk Istentől, de féljük Őt, azaz nem vehetjük félvállról azt, hogy kicsoda is Ő valójában! Ezért ez a kifejezés, hogy *féld Istenedet*, azt is jelenti, hogy tartok Tőle, mert pontosan tudom azt, hogy kivel állok szemben. Tisztában vagyok azzal, hogy milyen végzetes lenne az, ha tiszteletlen lennék. Ezért óvatos vagyok, vigyázok, kétszer is meggondolom azt, hogy mit teszek, mit szólok, és mit gondolok előtte, mert ha megszorítom vagy megharagítom, annak komoly következményei lesznek. Nem kell hatalmas fantáziával bírni ahhoz, hogy mennyire **félelmetes dolog az élő Isten kezébe esni.** ^{Zsid. 10,31.} annak az Istennek a kezébe, Aki fenntartja és bölcsen igazgatja az egész világmindenséget. **Isten hatalma rettegést kelt...** – olvassuk Jób könyvében ^{25,2.}

Mennyire igaz az a megállapítás, amely szerint »... *a félelem és a tisztelet megfelelő mértéke megóv minket attól, hogy a gonosz erős hídfőállásokat építhessen ki az életünkben. Azok, akik tisztelik Istent, visszariadnak még a gondolatától is annak, hogy megszorítsák Őt. Lelkiségünket nagymértékben gazdagítaná, ha jobban tudatosítanánk magunkban Isten szentségét és nagyságát.*« Raymond Brown

Az Isten igaz ismerete, vagyis az, hogy egészen tisztában vagyok szentségével és nagyságával, visszatart sok mindentől, amit enélkül gátlás nélkül megtennék. Az istenfélelem egy olyan erős belső kontroll, ami visszatart attól, hogy visszaéljek azzal, ami mások fölé emel, ami másoktól különbözővé tesz. Visszatart attól, hogy önző módon a magam javára éljek és visszaéljek a hatalmammal, az erőmmel, a tehetséggemmel, a vagyonommal.

És ha mégis visszaélek ezekkel és mégis megteszem azt, amitől ez az erős belső kontroll megvédhetne engem, akkor ne csodálkozzak azon, ha annak komoly következményei lesznek az életemben. Nem véletlenül mondja Sámuel: **Olyan az engedetlenség, mint a varázslás vétke, és az ellenszegülés, mint a bálványimádás. Mivel te megvetted az Úr igéjét, ő meg elvetett téged...** ^{1Sám. 15,23.}

4. Istent félni nem mérlegelés kérdése

Isten félni tehát azt is jelenti, hogy *engedelmeskedem* az ő parancsainak és rendelkezéseinek. Ebben az értelemben olvassuk a tárgyalt bibliai versekben is: **Féld Istenedet, az Urat, és tartsd meg minden rendelkezését és parancsolatát, amelyeket én parancsolok neked, te magad, a fiad és unokád, életed minden napján, hogy hosszú ideig élhess.**

Manapság az *engedelmesség* szóhoz negatív jelentés társul. Úgy tekintünk rá, mint egy kényszerített és akaratunk ellenére meghozott döntésre, amit csak azért teszünk meg, mert félünk annak büntetésétől, akinek kényszerből engedünk. De Istennek engedelmeskedni egészen mást jelent. Isten engedelmességre hívó szava nem fenyegető. Ő inkább emlékeztetni akar arra, hogy kicsoda Ő és kik vagyunk mi. Sőt, azt mondja: **Ha szerettek engem, engedelmeskedni fogtok a parancsaimnak.** ^{Jn. 14,15.}

Az Istennek való engedelmesség először is szeretetből fakad, ezért önkéntes és nem kényszeres. Másodszor bizalomból fakad. Ha bízol abban, amit Isten mond neked, és elhiszed, hogy Ő szeret téged, akkor meg is fogod tenni azt, amit parancsol neked. A *féld Istenedet* is azt jelenti, hogy rábízom magam Isten kegyelmére, és önként engedelmeskedem annak, amit Ő akar, ahogyan ezt a zsolttáros fogalmazta: **Az istenfélőkben gyönyörködik az Úr, azokban, akik az ő szeretetében bíznak.** ^{Zsolt. 147,11.}

6. Befejezés

Féld Istenedet, az Urat, és tartsd meg minden rendelkezését és parancsolatát, amelyeket én parancsolok neked, te magad, a fiad és unokád, életed minden napján, hogy hosszú ideig élhess.

Augustinus egyházatyja Mózes szavaihoz csak annyit írt megjegyzésként: *»Lelked minden gondolatát, szíved minden mozdulatát, életed minden cselekedetét ahhoz irányozd, a kitől lelked, szíved és életed függ.«* Amen